

[Svend Haugaard.]

For nogle dage siden fik vistnok alle medlemmer af tinget fra Dansk Fredskonference en pjece tilstillet, som bl. a. indeholdt de væsentligste afsnit af Genèveaftalen. Jeg synes, man må sige, at det er et prisværdigt initiativ. I en række andre tilfælde har Kampagnen mod Atomvåben — især igennem bulletiner — orienteret folketingets medlemmer om en række afgørende udenrigspolitiske spørgsmål. Men jeg synes nok, der kan være grund til at spørge udenrigsministeren, om han finder det i sin orden, at man overlader til private organisationer at orientere folketingets medlemmer om en række forhold, som også er afgørende for dansk udenrigspolitik.

Nu har vi altså fået denne pjece, og jeg skal derfor — såfremt udenrigsministeren kan godkende dens saglighed — frafalde kravet om en officiel dansk oversættelse. Det kan jo så spare lidt penge for udenrigsministeriet. Men det kan være, at man skulle henstille til udenrigsministeriet, at det anskaffer sig nogle stykker af pjecen. Jeg har nemlig fået fortalt, at nogle unge mennesker, som havde skrevet til udenrigsministeriet for at få ordlyden af Genèveaftalen, godt nok fik den tilstillet, men på fransk.

Under udenrigsdebatten i januar erklærede udenrigsministeren sig enig i, at der burde ske en udvidelse af den udenrigspolitiske oplysning, som bliver medlemmerne af folketinget til del; men jeg synes jo nok, at det, vi på det punkt opnår, nærmest er uanstændig lidt. Nu vil jeg altså gerne spørge: hvad agter ministeren at foretage sig, for at der i langt højere grad end hidtil kan tilgås folketingets medlemmer stof af udenrigspolitisk interesse?

Udenrigsministeren (*Per Hækkerup*): Jeg har ikke haft lejlighed til at gøre mig bekendt med indholdet af den pjece, hr. Svend Haugaard nævnte, så jeg skal ikke kunne sige, hvorvidt oversættelsen i denne pjece er rigtig — det tvivler jeg ikke om

at den er — og om den er omfattende nok til at have alt med, der falder ind under det, vi kalder Genèveaftalen af 1954. Men foranlediget af hr. Svend Haugaards spørgsmål har vi ladet denne oversætte i udenrigsministeriet, og den vil blive tilstillet folketingets medlemmer. Hvor meget man kan finde i Genèveaftalen af egentlig interesse for diskussionen, er så et andet spørgsmål, men i hvert fald har vi efterkommet anmodningen.

Vi overvejer til stadighed i udenrigsministeriet, i hvilken udstrækning vi kan og med rimelighed bør tilstille først og fremmest det udenrigspolitiske nævn's medlemmer materiale. Det sker i ganske betydeligt omfang — tror jeg — men den normale fremgangsmåde må være den, at det er igennem dette nævn, folketinget bliver orienteret om de løbende udenrigspolitiske sager. Det er imidlertid klart, at vi meget gerne vil overveje, om forskellige offentlige dokumenter med rimelighed bør oversættes og publiceres på dansk på statens foranledning. Det har vi gjort ved forskellige lejligheder, hvor der har foreligget bestemte, konkrete ting, som vi fandt det hensigtsmæssigt at folketingets medlemmer fik tilstillet; men jeg vil nok mene, at den almindelige drøftelse af udenrigspolitiske spørgsmål må det stort set være den offentlige menings egen sag at gennemføre. Jeg tror kun, udenrigsministeriet kan være behjælpeligt, når det drejer sig om rent faktiske oplysninger, som vi kan give vedrørende de forskellige spørgsmål, der måtte være oppe til diskussion i den offentlige mening.

Svend Haugaard: Jeg vil da gerne sige tak for den imødekommenhed, der er vist ved, at Genèveaftalen allerede er oversat, og tak også for det løfte, der lå i, at man ville overveje at give en række faktiske oplysninger. Jeg tror, det er meget nødvendigt, meget vigtigt. Jeg ved, der sker uddeling af en hel del stof til medlemmer af det udenrigspolitiske nævn, men jeg me-